

Etniske minoritetskvinder, udsathed for vold og muligheder for støtte

Hovedresultater

Hovedresultater

Migration har igennem det seneste halve århundrede ændret sammensætningen af den danske befolkning betragteligt. Forandringerne har ført nye udfordringer med sig – udfordringer, som det er vigtigt at få viden om for at kunne håndtere dem bedst muligt. En af udfordringerne handler om de særlige forhold, der kan gøre sig gældende, når kvinder med etnisk minoritetsbaggrund udsættes for vold og kontrol. Næsten halvdelen af de kvinder, der får hjælp på landets kvindekrisecentre, har etnisk minoritetsbaggrund (Enevoldsen et al., 2025). Relativt set søger kvinder med indvandrer- og efterkommerbaggrund dermed tre gange så ofte ophold på krisecenter, som kvinder med majoritetsdansk baggrund. Der er flere årsager til denne overrepræsentation. En årsag er, at kvinder, som eksempelvis er kommet til Danmark via familiesammenføring, ofte har meget lidt netværk og familie i Danmark: Da de er kommet til Danmark som voksne, bor deres forældre og søskende som oftest uden for Danmarks grænser. Dermed er der ikke mange alternativer til at søge hjælp hos krisecentrene. En anden årsag er, at man i en del etniske minoritetsfamilier har et meget negativt syn på skilsmisse. Det kan gøre det svært for en kvinde at finde støtte i sine egne kredse til at forlade sin mand.

Når kvinder tager på krisecenter, har de rakt ud efter hjælp. Det er ikke alle, der gør det, og en anden problemstilling handler dermed om etniske minoritetskvinder, som ikke søger hjælp, selvom de lever under meget vanskelige vilkår (Liversage & Petersen, 2020). I nogle tilfælde handler det om kvinder, der har meget ringe viden om deres rettigheder og muligheder i Danmark. Nogle kvinder forbliver længe i voldelige forhold, fordi de frygter, at de danske myndigheder vil tage deres børn, hvis de får nys om problemerne i familien. Nogle frygter også (og måske med rette), at de vil miste retten til ophold i Danmark, hvis de forlader deres mænd (Slot et al., 2023).

Det er vigtigt både at forstå de særlige problemer, som nogle voldsudsatte etniske minoritetskvinder kan opleve, og at have blik for de meget store variationer, der er i kvindernes erfaringer. Det er også vigtigt at forstå kvindernes behov og de særlige forhold, som kan gøre sig gældende, hvis de skal have god og tilstrækkelig hjælp.

Denne rapport består af 8 kapitler, som også er udgivet som enkeltstående artikler på net-mediet POV-International.

Kapitlerne er alle skrevet af Anika Liversage, professor med særlige opgaver ved VIVE.

Kapitel 1 – en personlig forhistorie handler om Anika Liversages egen berøring med migration på tværs af landegrænser. Kapitlet handler dels om, hvordan hendes britiske far igennem sit liv var bosat på tre kontinenter, dels om, hvordan hun selv kom til at bo nogle år i Tyrkiet og sidenhen fik mulighed for at forfølge sin interesse for migrationens konsekvenser i sit mangeårige arbejde som forsker.

Kapitel 2 – en verden i bevægelse bygger på udvalgte forskningskilder. Kapitlet belyser bl.a., hvordan migration kan bringe meget forskellige forståelser for køn og seksualitet i tæt kontakt. Denne kontakt kan bidrage til store spændinger internt i etniske minoritetsfamilier, imellem såvel køn som generationer, og kan også medvirke til forekomsten af vold og kontrol.

Kapitel 3 – Mirhas historie bygger på et interview med en ung kvinde, opvokset i Danmark. Mirha beskriver, hvad der skete i hendes familie, da hendes søster fandt sig en kæreste uden sine forældres viden. Kapitlet kaster lys på Mirhas forældres handlemåder og viser, hvordan forældre også kan blive klemt, når der opstår alvorlige familiekonflikter på tværs af generationer.

Kapitel 4 – Usikre opholdstilladelser handler om, hvordan usikre opholdstilladelser kan øge etniske minoritetskvinders udsathed for partnervold. Igennem de seneste to årtier er det blevet stadigt mere vanskeligt at opnå varigt ophold i Danmark. Dette skaber i dag alvorlige problemer både for de kvinder, der oplever vold, og for de frontmedarbejdere, som søger at hjælpe kvinderne.

Kapitel 5 – Familiens rolle, når minoritetskvinder forlader voldelige mænd, er baseret på interviews med etniske minoritetskvinder. Med stærke normer imod skilsmisse oplever nogle kvinder, at fx deres fædre modsætter sig, når kvinderne ønsker at forlade deres ægtemænd. Samtidig er der forældre, som giver døtre fuld opbakning til at blive skilt. Denne diversitet imellem forskellige etniske minoritetsfamilier er vigtig at holde sig for øje.

Kapitel 6 – Når familiekonflikter overskrider grænser, har fokus på internationale barnebortførsler og "dumping" af kvinder uden for Danmarks grænser. Begge dele kan være strategier i familiekonflikter, for mens kvinder i Danmark kan søge hjælp hos myndighederne, har de ikke samme muligheder i oprindelseslande som eksempelvis Irak eller Syrien. Tilsvarende kan mænd hævne sig på hustruer, som har forladt dem, ved fx at bortføre parrets fælles børn til udlandet.

Kapitel 7 – En peer-to-peer indsats for at hjælpe udsatte kvinder handler om arbejdet i foreningen Søstre mod Vold og Kontrol. Foreningens innovative tilgang bygger på, at deres frivillige overvejende er kvinder med etnisk minoritetsbaggrund, hvoraf en del har egne erfaringer med vold og kontrol. De frivillige bruger aktivt deres

baggrund til at skabe bånd til isolerede etniske minoritetskvinder og formidle den viden, der kan være en forudsætning for, at udsatte kvinder tør forlade en voldelig ægteemand.

Kapitel 8 – Brobygning til den rette hjælp kaster lys på de vanskeligheder, nogle kvinder har, når de søger hjælp hos de danske myndigheder. Også denne artikel har Foreningen Søstre mod Vold og Kontrol som afsæt. Foreningen har erfaret, at udsatte kvinder kan have brug for en håndholdt indsats, og bidrager derfor med fx at skabe kontakt til frontmedarbejdere med særlige kompetencer. Nødvendigheden af, at en sådan medierende rolle viser de undertiden meget komplicerede forhold, som må adresseres, når udsatte etniske minoritetskvinder skal hjælpes ud af voldelige forhold.

Sidst i rapporten findes der information om de interviews, som denne rapport bygger på.

Fakta om rapporten

Denne rapport er skrevet i forbindelse med projektet *'Lokale dynamikker i en transnational kontekst – et casestudie af udsathed for vold og muligheder for støtte blandt etniske minoritetskvinder'* (2021-2025). Projektet bygger på i alt 67 interviews med følgende tre grupper:

- **Kvinder med etnisk minoritetsbaggrund**, der har haft personlige oplevelser med vold og/eller kontrol. Det drejer sig såvel om kvinder, der er født og opvokset i Danmark, som kvinder, der er kommet til Danmark som voksne, primært via familiesammenføring.
- **Offentlige hjælpeinstanser**, der enten yder hjælp til sådanne kvinder eller på anden vis kommer i kontakt med dem i deres professionelle virke. Det har omfattet interviews med bl.a. socialrådgivere, sundhedsplejersker og sikkerhedskonsulenter.
- **Andre aktører**, der også yder forskellige former for hjælp og støtte til etniske minoritetskvinder udsat for vold og/eller kontrol. Det har omfattet interviews med bl.a. krisecentermedarbejdere og foreningsmedarbejdere. En del af empirien udgøres af interviews med både ansatte og frivillige i den Odense-baserede forening Søstre mod Vold og Kontrol.

For mere information om undersøgelsens data og metode, se kapitel 9.

Hovedresultater: Etniske minoritetskvinder, udsathed for vold og muligheder for støtte
VIVE/2025
HR_301997